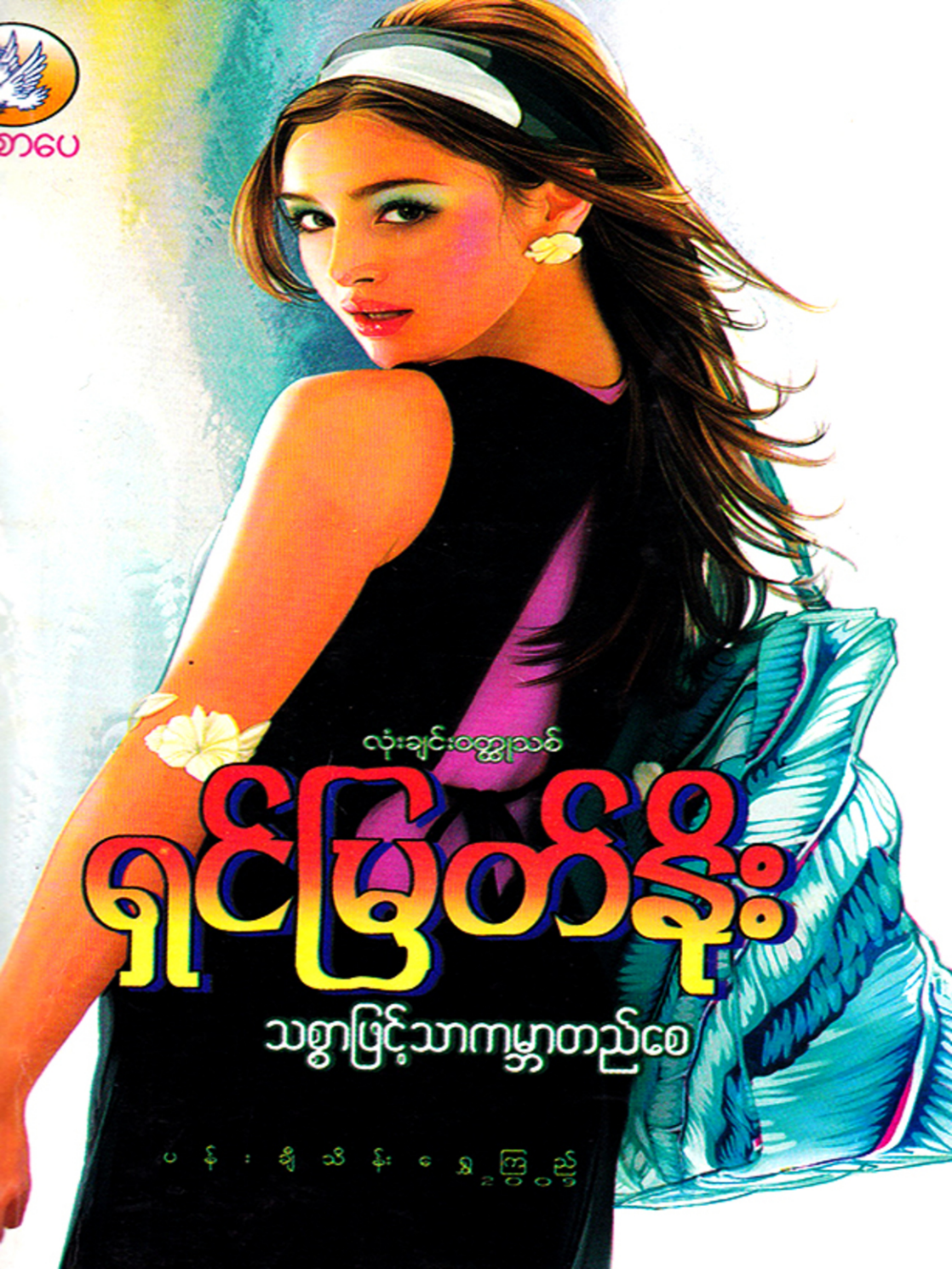

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ရှင်ဖြတ်နိုး

သစ္စာဖြင့်သာကမ္ဘာတည်စေ

ပ န် ၊ ချီ သိ န် ၊ ဝ ဓူ ခြေ ညှဉ်

သစ္စာရှင် ...။

တစ်ခုခုတော့ ငါတို့ အသေအချာမှားနေပြီဟ။

ဒါကို ...

ငါသတိထားမိလိုက်တယ်လေ။

ငါတို့ ...

ဘာဆက်လုပ်မလဲဟင် သစ္စာရှင်။

နင်နောက်မဆုတ်ချင်ဘူး မဟုတ်လား သစ္စာရှင်ရယ်။

အရာရာကို ရင်ဆိုင်ရဲတဲ့ သတ္တိတွေ ရှိမနေဘူးလားဟင်။

ငါ...

နင့်ကို ဒီအတိုင်း ဆက်မသွားစေချင်တော့ဘူး သစ္စာရှင်ရာ။

အချိန်မီတုန်း နောက်ပြန်လှည့်ကြရအောင်။

(မှော်အတက်)

ငါတို့ မှားနေပြီထင်တယ်တဲ့ ။

ဒီလိုစကားမျိုးကို အခုလိုအချိန်ကျမှ နင်ဘာကြောင့်ပြောရသလဲ
မှော်။

ငါတို့ အစပျိုးခဲ့တာ နောင်တရဖို့ မဟုတ်ဘူး မို့လားမှော်။

လှမ်းလက်စခြေလှမ်းတွေ တွန့်ဆုတ်သွားအောင် နင်ဘာကြောင့် အ
ခုမှ သိပ်မှားနေပြီလို့ တွေဝေ တဲ့ စကားမျိုးပြောရတာလဲ မှော်ရယ်။ တ
ကယ်ဆိုရင် နင်က ယောက်ျားလေးလေ။ ရင်ထဲမှာ ရှိနေတာကို နင်မှ ဖွ
င့်ဝန်မခံရင် မိန်းကလေးဖြစ်တဲ့ ငါက ဘယ်လိုအသိအမှတ်ပြုပေးရမလဲ
မှော်။

အခုတော့ဟာ ...

(သစ္စာရှင်)

အခန်း(၁)

"မှော်"

ဟင်။

ခေါ်သံကနဲ့အိအိ။

သို့ပေမဲ့

မှော်အတက်ဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့ နားစည်ထဲမှာ တော့ အားပြင်းသော ဗုံးတစ်လုံး ဝုန်းခနဲထပေါက်ကွဲသွား သလိုပင်။ ရုတ်တရက် ပျက်ယွင်းသွားတဲ့ သူ့မျက်နှာအမူအရာက တစ်ဖက်သားအားရစရာဖြစ်သွားမှာ အသေအချာပါပဲ။

စိုးရိမ်စိတ်တို့ က မှော်အတက်ရင်ထဲ ပြည့်လျှံလာရ၏။ အသံလာရာ ဆီသို့လည်း ဒေါသတကြီး လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည် ။

"နင် ဒီကိုဘာလာလုပ်တာလဲ သစ္စာရှင်"

"အသစ် မှော်ကို ရုတ်တရက် လှမ်းတွေ့လိုက်လို့ ပါ၊ မှော်မှ ဟုတ်ရဲ့ လားဆိုတဲ့ သံသယစိတ်ဖြစ်မိ ပေမဲ့ ဖျတ်ခနဲတွေ့လိုက်ရတဲ့ အချိန်မှာ သိချင်စိတ်က အရမ်းကိုကြီးသွားတာလေ၊ ဒါကြောင့် မှော်နာမည် ကို ခေါ်ကြည့်လိုက်တာ"

သစ္စာရှင်ရဲ့ အသံလေးက တကယ့်ကို အင်အားချည့်နဲ့ နေတဲ့ လေသံလေး။ မျက်ဝန်းလေးတွေက လည်း ခံစားချက်နှင့်သီးမှုကြောင့် ညှိုးဖျော့နေသလို။ မထင်မှတ်ဘဲ အခုလိုပုံစံမျိုးနဲ့ တွေ့လိုက်ရတာကိုပဲ ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေသယောင် ရှိနေခဲ့သည် ။

သို့သော် ...

သူမရဲ့ အပြင်ပန်း ဟန်ဆောင်မှုနဲ့ ရင်ထဲမှာ ဖြစ်တည်နေရတာက တော့ တကယ့်ကို တခြားစီပါပဲ။ ချစ်သူကောင်မလေး နံဘေးမှာ ရှိလို့ အစိုးရိမ်ကြီး စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေတဲ့ မှော်အတက်ရဲ့ တုန်လှုပ် ချောက်ချားနေသော ပုံစံကြီးကိုကြည့်ကာ သစ္စာရှင်တစ်ယောက် ရင်ထဲကနေ တဟားဟား အော်ရယ်နေ မိတော့သည် ။

မှတ်ပြီလား မှော်အတက်။

အလှည့်ကျတော့ မနွဲ့ကြစတမ်းပေါ့ဟာ။

ငါတုန်းကလည်း နင်အခုလိုပဲ ဝင်ပြီးနှောင့်ယှက်ခဲ့တာလေ။
နင့်ကြောင့် ငါနဲ့ အောင်သူရတို့ရဲ့ ဇာတ်လမ်းက တစ်ခန်းရပ်သွားတာ။
နင်သာဝင်မရှုပ်ရင် အခုလောက်ဆို ငါအေးအေးဆေးဆေးလေး နေရ
လောက်ပြီ။

အကျင့်ပုပ်တဲ့ ကောင်။

အောင်သူရဆိုတာ နင်ကအသေးအမွှားလို့ ထင်နေလား။

တကယ့်အပျံ့စားဟဲ့။

သူ့မိဘတွေပိုင်ဆိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေဆိုတာ နည်းတာ မဟုတ်ဘူး ။
ချမ်းသာတာ ကျိကျိတက်ပဲ။ သူတို့ လက်ရှိနေနေတဲ့ တိုက်ကတောင် သိ
န်းရှစ်ထောင်လောက်တန်တာတဲ့ ။ ငါ့မှာ သူ့အနားကပ်ခွင့်ရဖို့ အရေး
ဘယ်လောက်တောင်များ ကြိုးစားခဲ့ရတယ်မှတ်လဲ။ အခုတော့ အားလုံး
က သဲထဲရေသွန်သလိုဖြစ် ခဲ့ရပြီ။ ငါနင့်ကို လုံးဝမကျေဘူး မှော်အတက်
။

ဒါကြောင့် ...

နင့်ကို လက်စားပြန်ချေနိုင်ဖို့ ငါတစ်ချိန်လုံး စောင့်ကြည့်နေတာ။

အခုတော့ ...

ငါစောင့်ခဲ့ရတဲ့ အချိန်ကို ရောက် လာပြီလေ။

ဟင်း ... ဟင်း။

နင်ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကြိုးစားလိုက်ပေါ့ မှော်အတက်ရာ။

"မောင် ... သူ ... သူက"

"တို့ က သစ္စာရှင်ပါ။ မှော်က တို့ ချစ်သူလေ။ အခုတော့ အသစ်တွေ လို့ အဟောင်းကိုမေ့ချင်နေပြီ ပေါ့။ ယူမြင်တယ်မဟုတ်လား၊ တို့ ကို လေ စိမ်းတွေတိုက်ချင်နေတာလေ"

"ဘာ"

ချစ်သဲရဲ့ မျက်နှာလေးက ပန်းသွေးရောင်လေး ရဲစိုသွား၏။ မှော်မျက်နှာဆီ ဆတ်ခနဲ စိုက်ကြည့် လာသည် ။ အခြေအနေကို ရိပ်မိလိုက်သူက မှော်အတက်ပဲ ဖြစ်၏။

"လုံးဝ မဟုတ်ဘူး သဲ၊ ဒါ ဒါ သူတမင်အကျင့်လာယုတ်တာ၊ မောင်နဲ့ သူ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး၊ အိမ်နီးနားချင်းတွေပါသဲ၊ မောင်ချစ်တာ သဲကိုပါ၊ မောင့်ချစ်သူက သဲတစ်ယောက်တည်းပဲရှိတာပါ သဲရယ်၊ မောင်ပြောတာကို ယုံပါနော်၊ မောင် ဘုရားမှာ ကျိန်တွယ်ပြောရဲပါတယ် သဲရာ၊ မောင့်ကိုယုံစမ်းပါ"

သစ္စာရှင်စကားကြောင့် မှော်မျက်လုံးကြီးတွေ ပြူးကျယ်သွားရသည် ။ ချစ်သဲရှေ့မှာ မို့ ပို၍ ပင် ကြောက်ရွံ့နေမိ၏။ သဲက အစကတည်းကမှ အယုံလွယ်တတ်သူလေ။ အိုက်တင်ကောင်းကောင်း နဲ့ ပြောနေတဲ့ သစ္စာရှင်ရဲ့ အမူအရာတွေကြောင့် ချစ်သဲရင်ထဲမှာ သံသယစိတ်တွေ ကိန်းအောင်းသွားတာ အထင်းသား အမြင်သားပါပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း မှော်ဘယ်လိုမှ နေလို့ မရတော့ဘဲ ချစ်သဲ စိတ်ပျက်မသွား စေရန် ဖြေရှင်းပြမိသည် ။

"အင်း ... တို့ တုန်းကလည်း ဒီလိုစကားပဲ မှော်ကပြောခဲ့တာပါပဲ"

"ဘာ"

"သစ္စာရှင် ... နင် ... နင်"

မှော်က ဒေါသတွေ အကြီးအကျယ်ပေါက်ကွဲကာ သစ္စာရှင်ရဲ့ မျက်နှာဆီ အစိမ်းလိုက်ဝါးစားမ တတ် စိုက်ကြည့်၏။ သစ္စာရှင်ကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပင် လက်ကလေးပိုက်ကာ ရပ်ကြည့်နေလိုက် သည် ။

သုဝဏ္ဏပန်းခြံထဲက ခုံတန်းလျားလေးတွင် ကြည်နူးမှုလေးတွေနှင့် ထိုင်နေကြသော စုံတွဲလေးက အခုတော့ ပြင်းထန်သော လေမုန်တိုင်းကို သယ်လာသူ သစ္စာရှင်ကြောင့် တကွဲတပြားစီ ဖြစ်တော့မ ယောင်။

ဒါကိုပဲ သစ္စာရှင်က သွေးအေးအေးနဲ့ စောင့်ကြည့်နေမိတာလေ။

"ဘာတွေလဲ ... မောင်တို့ နှစ်ယောက်က ဘာတွေလဲ၊ ချစ်သဲကို အရူး လုပ်တမ်း လာကစားနေကြ တာလား၊ ဒါမှ မဟုတ် သဲကို သက်သက်မဲ့ အရှက်ခွဲနေကြတာလား ပြောစမ်း၊ ပြောကြစမ်းပါ"

" မဟုတ်ဘူး သဲ၊ မဟုတ်ဘူး ၊ မောင်ရှင်းပြပါရစေ သဲရယ်၊ သူပြော တာကို မယုံစမ်းပါနဲ့ ၊ မောင် တောင်းပန်ပါတယ်"

"တော်ပြီ တော်ပြီ၊ ဘာမှ ဆက်ပြီး ရှင်းပြစရာမလိုတော့ဘူး၊ အား လုံးကရှင်းနေပြီပဲဟာ၊ သဲကို စကားလုံးနုနုလေးတွေနဲ့ ထပ်ပြီး အယုံသွင်းဖို့ ဆက်ပြီးကြိုးစားမနေပါနဲ့ တော့၊ ရှက်လိုက်တာ ရှက်စရာ ကောင်း လိုက်တာ၊ တောက်"

ချစ်သဲဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက ပေါင်ပေါ်တင်ထားသော လက်ဆွဲအိတ်လေးကို လက်ထဲကျစ်နေ အောင်ဆုပ်ကိုင်ပြီး ထိုင်ရာကနေ ဆတ်ခနဲ ထရပ်၏။

"သဲ နေပါဦး"

"လွှတ် ... လွှတ်နော် မှော်အတက်"

"မလွှတ်ဘူး သဲ၊ ဒါ တမင်သက်သက် အကောက်ကြံတာကွ၊ မောင် လက်မခံနိုင်ဘူး"

"လက်မခံနိုင်လည်း ရှင့်အဆက်ဟောင်းနဲ့ ရှင်ဆက်ရှင်းပေါ့ မှော်အ တက်၊ သဲကတော့ လိမ်တဲ့ ညာ တဲ့ သူတွေဆို ကြောက်လည်း ကြောက် တယ်၊ မုန်းလည်း မုန်းတယ်၊ သဲကို ကစားစရာအရပ် တစ်ခုလို လှည့် စားခဲ့တဲ့ ရှင့်ကိုလည်း ရွံတယ်သိလား၊ လွှတ် လွှတ်စမ်း မလွှတ်ရင် သဲ အော်လိုက်မှာ နော်"

ဟာ။

ချစ်သဲက တကယ်ပဲ အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းတော့မည့်ဟန် ရှိ နေတာမို့ ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင် ဘဲ သဲရဲ့ လက်လေးကို သူဖြေလွှတ်ပေး လိုက်ရသည် ။ သို့သော် ချစ်သဲရဲ့ အရှေ့မှာ တော့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ကာ ဆီးထားမိဆဲ ဖြစ်၏။

"ရှင် ... ဖယ်နော်"

"ခဏလေးပါ သဲရယ်၊ မောင့်ကို ခဏလေးပဲစကားပြောခွင့်ပေးပါကွာ၊ မောင်ရှင်းပြတာလေးကို ခဏ လေးပဲဖြစ်ဖြစ် နားထောင်ပေးပါ သဲရယ်၊ မောင်တောင်းပန်ပါတယ်"

မှော်အတက် တကယ်ပဲပျာယာခတ်နေရပြီ။ အရှုပ်မ။ သစ္စာရှင်ရဲ့ စ ကားကြောင့် ချစ်သဲနှင့်သူ ဇာတ်လမ်းက ပျက်ရတော့မယောင်ယောင် ဖြစ်နေရသည် ။ အဲဒါကိုပဲ သူလက်မခံနိုင်တာပါ။ သစ္စာရှင် နှောင့်လို့ ပြ တ်သွားတာမျိုး လုံးဝအဖြစ်မခံနိုင်။ ချစ်သဲကို ဖြေရှင်းပြဖို့ မှော်အတက် ဇွတ်ကြိုးစားနေမိ၏။ မဟုတ်တာကို အဟုတ်အထင်ခံရတာလောက် နာ

တာမရှိတော့။

ခက်နေတာက ချစ်သဲပဲ။

ကလေးစိတ်သာသာရှိတဲ့ ချစ်သဲက ဝေဖန်ချင့်ချိန်စိတ် အင်မတန်နည်းပါးလွန်းသည် ။ ထစ်ခနဲဆို ယုံသွားတာပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း အညာမသစ္စာရှင်ပြောသမျှ ချက်ချင်းကို ယုံကြည်သွားတာပေါ့။ သူရှင်းပြ တာကိုပင် ချစ်သဲက တူးတူးခါးခါးပင် ငြင်းပယ်နေတော့သည် ။

"ဖယ်နော် ... မှော်အတက်၊ ရှင့်ကို ဘယ်နှခါပြောရမလဲ၊ နားမထောင်နိုင်ဘူး၊ လုံးဝနားမထောင် နိုင်ဘူး၊ ခုချက်ချင်း သဲရှေ့ကနေဖယ်"

ရှက်စိတ်၊ ဒေါသစိတ်တို့ ကြောင့် ချစ်သဲမျက်နှာလေးက ရဲတောက်နေ၏။ ပျားရည်ရောင် မျက်ဝန်း လေးတွေက ခုတော့ ကျောက်စိမ်းရောင်ဘက် လုံးလုံးကူးပြောင်းနေသည် ။

မှော်ရှေ့ကနေ ထွက်ခွာသွားဖို့ ပဲ စိတ်အားထက်သန်နေပုံပါ။

"ချစ်သဲရေ စိတ်တော့မကောင်းပေမဲ့ အခုလို လျင်လျင်မြန်မြန် အသိတရားရတာတော့ တို့ ဝမ်းသာတယ် သိလား၊ နောက်တစ်ခါ ရည်းစားထားမယ်ဆို ရုပ်ကလေးပဲမကြည့်နဲ့ ၊ သတိထားပြီး ရွေး ဟေ့၊ သစ္စာရှင်တော့သွားပြီ သိလား"

ပြောပြီးတာနှင့် သစ္စာရှင်က ချာခနဲလှည့်ထွက်သွား၏။

ပေါက်ကွဲပြီး ကျန်ခဲ့ရသူက မှော်အတက်နှင့် ချစ်သဲပါပဲ။

"ကြည့်စမ်း ... သူပြောသွားတာကြားလား၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ သိပ်ပြီးဟုတ်ပါတယ်၊ သဲကိုက မှားတာ၊ သဲက သူပြောသလိုပဲ ရုပ်ကလေးချောတာကိုပဲ ကြည့်ခဲ့မိတာကို၊ ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့ ခံရတာတောင် နည်း သေးတယ်၊ ဒီမှာ မှော်အတက် ဒီနေ့ကစပြီး ရှင် သဲဆီကို ဖုန်းဆက်စရာလည်း မလို

ဘူး၊ အိမ်ရှေ့ကို လာစရာအကြောင်းလည်း မလိုဘူး၊ ရှင်နဲ့ သဲ ဒီနေ့ကစပြီး လမ်းခွဲတယ်သိလား။"

"သဲ ... မောင် ... မောင်က"

"မယုံဘူး၊ ရှင်ဘာပြောပြော သဲမယုံတော့ဘူး၊ အခုပဲ သဲ မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်လိုက်ရပြီလေ၊ သဲရှေ့မှာ သစ္စာရှင်ကို ဘယ်လိုဆက်ဆံပြလိုက်သလဲဆိုတာ သဲတွေ့လိုက်ရပြီ၊ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်ကျ ရင် သဲလည်း အဲဒီလိုပဲမဖြစ်ဘူးလို့ ပြောလို့ ရမလား၊ တော်ပြီ ရှင်ကို သဲ အရမ်းကြောက်သွားပြီ၊ ရှင့်ဆီက ကြားခဲ့ရတဲ့ မုသားစကားတွေအပေါ်မှာ လည်း မမျှော်နိုင်တော့ဘူး၊ သွားမယ်"

"ဟာ"

ပြောပြီး ရင်ဘတ်ကို ဆောင့်တွန်းလိုက်သော သဲကြောင့် အနောက်သို့ ခန္ဓာကိုယ် ယိုင်ခနဲသွားစဉ် ချစ်သဲသည် နေရာလေးကနေ သူနှင့်ဝေးရာဆီသို့ ပြေးထွက်သွားချေတော့သည် ။

သွားပြီ။

မှော်အတက်ရဲ့ ရည်မှန်းချက် တစ်စစီ ကြေမွပျက်စီးသွားခဲ့ရပြီ။

ကြီးပွားတိုးတက်ချင်တဲ့ သူဌေးစိတ်ကူးတွေ လွင့်ပျောက်ကုန်ရ၏။

တစ်ဦးတည်းသော သူဌေးသမီးလေးချစ်သဲက သူ့ကို ဇာတ်လမ်းဖြတ်ကာ ထားရစ်ခဲ့ပြီလေ။

တောက်

ဒါ ...

သစ္စာရှင်ဆိုတဲ့ သင်းကြောင့်ပဲ။

တွေ့မယ်။ နင်နဲ့ ငါအတွေ့ပဲ သစ္စာရှင်။

အံ့ကို တင်းတင်းစေ့ကြိတ်ကာ စိတ်ထဲကနေ ကြိမ်းဝါးပစ်လိုက်မိသူ
က မှော်အတက်ရယ်ပဲ ဖြစ်တော့သည် ။

အခန်း(၂)

"နင်တို့ ဟာကလည်း အရင်းမဆပ်နိုင်ရင်တောင် အတိုးတော့ပေးဦး
မှ ပေါ့အေ၊ ခုတော့ အတိုး မပေးတာ ဘယ်နှလတောင်ရှိနေပြီလဲ"

"ပေးမှာ ပါ မကြည်ရယ်၊ ကိုသိန်းအဆင်မပြေသေးလို့ ပါ"

"နင့်ယောက်ျား လောင်းကစားသမားက ဘယ်တော့အဆင်ပြေမှာ မို့လို့လဲ၊ ပြောလိုက်ရင် လာပေးပါ့မယ်၊ ပေးပါ့မယ်နဲ့ တစ်ခါမှ ကိုပေါ်မလာဘူး၊ ငါကလည်း ရှိလွန်းလို့ ပေးထားရတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ညည်းတို့ဆီက အတိုးလေးနဲ့ ထမင်းစားရမလားဆိုပြီး စုဆောင်းထားတာလေး ပေးထားရတာအေ့၊ ခုတော့ ကိုယ်မစားရတဲ့ အပြင် အလကားနေ ငါတို့မိသားစုတွေ အိမ်ပေါ်ကနေ ဆင်းပေးရတော့မလိုဖြစ် နေပြီ"

"တိုးတိုးပြောပါ မကြည်ရယ်၊ ဘေးပတ်ဝန်းကျင် ကြားကုန်ပါဦးမယ်"

မကြည်စိန်ရဲ့ အသံက တဖြည်းဖြည်းကျယ်လာတာမို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကြားမှာ ရှက်ရွံ့စွာ အသံတုန် တုန်လေးနှင့် ဒေါ်လေးမြ ရှင်းပြတောင်းပန်လိုက်မိသည် ။ တစ်စထက်တစ်စ အခြေအနေ ဆိုးဝါးလာသော အိမ်ရဲ့ စီးပွားရေးအခြေအနေကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အမြင်ကောင်းအောင်နေဖို့ အိမ်ရဲ့ စားစရိတ်ပင် မနည်းထိန်းနေရသည် ။

အစကတော့ လုပ်ငန်းအတွက် ငွေလိုလို့ ဆိုတဲ့

အကြောင်းပြချက်ကြောင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူရဲ့ စကား ကို ယုံကြည်ကာ အဆင်ပြေအောင် ငွေတိုးတွေနှင့်ချေးပြီး ဖြည့်ဆည်းပေးမိသည်။ ကိုသိန်းက တစ်ပြားမှ မရှိတဲ့ သုညဘဝကနေ ကြိုးစားရုန်းကန်မှုကြောင့် အဆင်ပြေပြေ ရပ်တည်နိုင်အောင် ဖန်တီးခဲ့တဲ့ သူ့ကို အလုပ်အပေါ်မှာ အာရုံစိုက်တတ်တဲ့ ခင်ပွန်းအကြောင်းကို သိလို့ ငွေလိုတယ်ရှာပေးကြည့်၏။ ပြောတိုင်း အသိမိတ်ဆွေတွေဆီက ငွေတိုးပေးကာ ချေးငှားပေးခဲ့၏။

အစပိုင်းကတော့ ဟုတ်နေသေးသည်။ နောက်ပိုင်းကျတော့ အခြေအနေက မူမမှန်တော့။ ဒေါ်လေးမြရှင် သံသယဖြစ်ပြီး စုံစမ်းတော့ ကိုသိန်းတစ်ယောက် လောင်းကစားတွေလုပ်ပြီး အကြီးအကျယ် ရှုံးနိမ့်နေသည် ဆိုသည့် သတင်းကို ကြားခဲ့ရသည်။ ကြားကြားချင်း ဒေါ်လေးမြရှင် ယုံပင်မယုံနိုင်။ ဆို့တက်နေသော ရင်ကို မနည်းဖိရင်း သတိလစ်လဲမကျသွားအောင်ပင် ထိန်းချုပ်ထားရသည်။

ကိုသိန်းကို အကြောင်းစုံမေးတော့ ဟုတ်တယ်ဆိုသည့် ဝန်ခံမှုကြောင့် ဒေါ်လေးမြရှင် ငိုပွဲဆင်ခဲ့ရ ၏။ လုပ်ငန်းတွေအားလုံးလည်း ရပ်ဆိုင်းပစ်လိုက်ရ၏။ ပတ်ချာလည်ပိုင်းနေသော အကြွေးတွေကို ရှင်းဖို့ ဆိုတာလည်း အလွန်ပင်ဝေးကွာခဲ့ရသည်။

ဒီအကြောင်းကို သမီးလေးသစ္စာရှင်သိတော့ ရှက်ရွံ့ကာ ငိုရှိုက်လို့ မဆုံးတော့ချေ။ လောင်းကစား ဖက်လို့ လုပ်ငန်းတွေ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတဲ့ ဖခင်ကိုလည်း အပြစ်တွေတင်နေခဲ့သည်။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မိုက်မဲမှုက မိသားစုတစ်ခုလုံး ဘဝပျက်လောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရတာလေ။ အိမ်ကို အကြွေးရှင်တွေ လာလာတောင်းတော့ သမီးက ရှက်ကာ ပုန်းရှောင်နေ၏။ နောက်ဆုံးတော့ မိမိကလည်း ဘာမှမလုပ်တတ်၊ ခင်ပွန်းကလည်း စိတ်ဓာတ်တွေကျကာ အိမ်မှာ ထိုင်နေ

တော့ သမီးလေးသစ္စာရှင်က အလုပ်ထွက်လုပ်ကာ အိမ်ရဲ့ စားစရိတ်ကို
ဝင်ကူရတော့သည်။ သမီးလေးရဲ့ လစာနဲ့ ချွေတာစားနေရတဲ့ အဖြစ်ပါ။

ခုလည်း သမီးက အလုပ်ကပြန်မလာသေး အကြွေးရှင်က အိမ်ကို
ရောက်နေချေပြီ။

"ဒီမှာ လေးမြရှင်"

"မကြည်"

"ညည်းက ပတ်ဝန်းကျင်ကြားမှာ တော့ ကြောက်တယ်ဟုတ်လား၊
ငါတို့ မိသားစုတွေ ဘဝပျက်ပြီး ဒုက္ခရောက်နေတာကိုလည်း သနားပါ
ဦးအေ"

"ကျွန်မ နားလည်ပါတယ် မကြည်ရယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ မှာ လည်း
ရှင်မြင့်တဲ့ အတိုင်း ပေးစရာမှ မရှိတာ"

"ဟဲ့ ... ပေးစရာမရှိတိုင်း မပေးလို့ ရမလား၊ ညည်းချေးငှားသွားတု
န်းက ဒီပုံစံလား မိလေးမြရှင်ရဲ့ ၊ တစ်လတည်းပါ၊
ဆက်ဆက်ပြန်ပေးပါ့မယ်၊ ကူညီပါဆိုပြီး ပြောတာလေ၊ မပေးနိုင်ရင်
တောင်မှ အတိုးတော့ မှန်စေရပါ့မယ်ဆို၊ ခုတော့ မသိချင်ဟန်ဆောင်
နေကြတာ ဘာသဘောလဲအေ"

ပြဿနာပဲ။

မကြည်စိန်အသံက အစကတည်းက အကျယ်ရတဲ့ အထဲ
ဒေါသတကြီး ကုန်းအော်နေတော့ ပိုပြီး တော့တောင် ဆိုးဝါးနေတော့၏
။ ဒေါ်လေးမြရှင်တားလည်း မတားရဲ၊ ရှက်လည်း ရှက်နှင့် မျက်ဝန်းအိမ်
ထဲ မျက်ရည်တွေသာ ပြည့်ဝိုင်းလာရတော့သည်။

"ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ် မကြည်ရယ်၊ ကိုသိန်းလည်း နောင်တ
တွေရပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေပါပြီ"

"ကြိုးသားကြိုးစားတာ ညညအရက်ဆိုင်မှာ ချည်းပဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ငါ့ပိုက်ဆံကိုတော့ ညည်း မပေးလို့ မရဘူးနော်၊ ကျုပ်က သူများ လို ငြိမ်
နေမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ မပေးမချင်း အရှက်ခွဲမှာ ၊ ညည်းမှာ လည်း သမီးပျို
လေးရှိနေတာပဲ၊ မရှက်ရင်တော့လုပ်ကြပေါ့"

"အဟင့် ... ဟင့်"

ဒေါ်လေးမြရှင်မျက်နှာကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်ကာ တသိမ့်သိမ့် ရှိုက်ငိုမိ
သည်။ ။

"ဟွန်း ... ပြောလိုက်ရင် ငိုဖို့ ပဲသိတယ်၊ ငို ငိုသေအောင် ငို၊ ညည်းကို
သနားဖို့ စိတ် ငါ့ဆီမှာ လုံးဝ မရှိဘူးသိလား၊ ငါတို့ မိသားစုတွေ ဘဝပျ
က်အောင်လုပ်တဲ့ ဟာမ ငိုလို့ သေသွားရင်တောင် မသနားဘူး"

ပြောပြီးတာနှင့် ဒေါ်ကြည်စိန် အိမ်ပေါ်ကနေ ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး
ပြန်ဆင်းသွား၏။ အိမ်လေး ထဲမှာ ငိုပြီးကျန်ခဲ့သူက ဒေါ်လေးမြရှင်ပါ။

ဒီလိုငိုခဲ့ရတဲ့ ရက်တွေက သူမအတွက် အခုချိန်မှာ စိမ်းသက်မနေ
တော့။ တပူပူတဆူဆူလာသော ကြွေးရှင်ကတစ်မျိုး၊ ရပ်ကွက်ရုံးကနေ
တစ်ဆင့် ခေါ်တောင်းတဲ့ ကြွေးရှင်ကတစ်မျိုး ရိုးသည် လိုပင် မရှိ တော့။

ခက်တာက ခင်ပွန်းသည် ဦးသိန်းသန်းပဲ။

စီးပွားရေးပျက်ပြီး လူက စိတ်ဓာတ်ကျကာ အခုဆိုလျှင် စိတ်ညစ်လို့
ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်နှင့် အရက်တွေသောက်သောက်နေတတ်၏။ မိ
မိလည်း တားဆီးသေးသည် ။ လင်မယားချင်း စကားများ ရ တာပဲ အဖ
တ်တင်ပြီး နေမြဲအတိုင်းနေတော့တာပဲ။

သနားစရာကောင်းတာက သမီးလေးသစ္စာရှင်ပဲဖြစ်သည် ။ မိဘတွေရဲ့ အခက်အခဲကြောင့် တက္ကသိုလ်ဆက်မတက်နိုင်တော့ဘဲ ဒုတိယနှစ်မှာ ပဲထွက်ကာ အပြင်အလုပ်တစ်ခုရှာပြီး လုပ်ရ၏။ ကုန်တိုက်ကြီးတစ်ခုမှာ အရောင်းစာရေးဆိုတော့ လစာက အသင့်အတင့်စားရုံပဲရသည် ။ အကြွေးဆပ်ဖို့ ဆိုတာတော့ ဝေးရောပေါ့။

စိတ်ညစ်လိုက်တာ။

အခုအချိန်မှာ သိန်းထီဆုကြီးပေါက်လိုက်ရင် သိပ်ကောင်းမှာ ပဲဆိုတဲ့ အတွေးက ဒေါ်လေးမြရှင်ရဲ့ စိတ်ကူးထဲမှာ ပေါ်လာရမြဲပါပဲ။ ထွက်ပေါက်က ဒီတစ်ခုတည်းပဲ မျှော်လင့်ချက်က ရှိတာမဟုတ်လား။ အမွေဆိုတာကလည်း မျှော်ကိုးစရာက နှစ်ဖက်စလုံးမှာ မရှိ။ နယ်မြို့လေးတွေမှာ ခြံစိုက်စားနေကြတဲ့ သူ တွေပင်။

ဒါကြောင့် ...

သမီးလေးက ဒီပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့ ပိုက်ဆံချမ်းသာတဲ့ ယောက်ျားကိုပဲ ယူမယ်ဟု ကြိမ်းဝါးနေတော့သည် ။

သမီးချမ်းသာမှ အမေတို့ အဆင်ပြေမှာ ဆိုတဲ့ အသိနဲ့ တော်ရုံတန်ရုံ ကောင်လေးတွေကိုပင် အနား အသိမခံပေ။

သမီးကိုလည်း ဖိအားတွေသိပ်မပေးမိအောင် မိမိမနည်းနေရ၏။ ဘာကိစ္စပဲရှိရှိ မိမိပဲဒိုင်ခံရှင်း သည် ။ သိသာသိစေ မမြင်စေနဲ့ ဆိုပြီး သမီးရှေ့တွင် ဖုံးကွယ်ထားရ၏။ မိဘတွေကြောင့် သမီးလေး လမ်းမှားကို လျှောက်မှာ မိမိသေလောက်အောင် အကြောက်ဆုံးပဲဖြစ်သည် ။

သို့သော် ...

သမီးရဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ အကျင့်စာရိတ္တကို သိနေတဲ့ အတွက် တစ်ခု

တော့ ဖြေသိမ့်နေနိုင်သည်။ ။ ယုံကြည်စိတ်ချမိ၏။ အလုပ်မှာ ပဲဖြစ်ဖြစ်၊
ရပ်ကွက်ထဲမှာ ပဲဖြစ်ဖြစ် သမီးရဲ့ အနေမှန်မှုကြောင့် နာမည် ပျက်လုံးဝ
မရှိချေ။

"အမေ ... အမေ"

ဟင်။

ခြံလေးထဲဝင်လာသော လူရိပ်ကြောင့် ပါးပြင်ထက်ဆီမှ မျက်ရည်
စီးကြောင်းများကို ကပျာကယာ သုတ်လိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်၏။
။ ခေါ်လိုက်သံက သမီးသစ္စာရှင်မို့လည်း အငိုရိပ်ကို မနည်းဖုံးရ သည် ။

"သမီး ပြန် လာပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့အမေ"

သစ္စာရှင်က ဆွဲခြင်းသေးလေးကိုဆွဲပြီး အိမ်လေးပေါ်တက်လာ၏။
အငိုမျက်လုံးတွေကို သမီး မမြင်အောင် ရှောင်ဖယ်ရင်းကျောခိုင်းကာ အ
နောက်ဘက်အခန်းဆီ ဝင်မိသည် ။

"အမေ"

"ဟေ"

"စောစောက အိမ်ကို ဒေါ်ကြည်စိန်လာသွားတယ်မဟုတ်လား"

"ဟင်"

"သမီးပြန်လာတော့ လမ်းထိပ်မှာ တွေ့လိုက်ရလို့ ပါ၊ ဒီလမ်းထဲကို
လာစရာဆိုလို့ သမီးတို့ အိမ်မှာ အကြွေးလာတောင်းဖို့ ပဲ ရှိတာမဟုတ်
လား၊ အဲဒီမိန်းမကြီး အမေ့ကို ဘာတွေပြောသွားသေးလဲ"

"ဒီလိုပဲပေါ့ သမီးရယ် ... သူ့အကြွေးကို တတ်နိုင်သလောက် ဖွဲ့ဆပ်

ဖို့ လာပြောတာပါ။ အမေက လည်း ပြောရာပြောကြောင်း ရှင်းပြလိုက်တယ်လေ။ အဲဒါနဲ့ သူပြန်သွားတာပေါ့။"

အမေ့ဖြေရှင်းသံက တုန်အက်အက်။

ဒီလောက်ဆို သစ္စာရှင် သဘောပေါက်ပြီ။

အမေငိုထားပြီဆိုတာကိုပေါ့။

ဒေါ်ကြည်စိန်အကြောင်းကို သစ္စာရှင် အသိဆုံးဖြစ်သည် ။ တကယ်အာကျယ်တဲ့ မိန်းမကြီး။ သူ့ဘဝတစ်သက်တာမှာ လေသံနူးနူးညံ့ညံ့နဲ့ ပြောတာ တစ်ခါမျှမရှိချေ။ အမေ သူမစိတ်မကောင်းဖြစ်မှာ စိုး ၍ ညာနေတာပါ။ သူမမျက်ဝန်းအကြည့်တွေကို ရင်မဆိုင်ရဲဘဲ မျက်နှာလွှဲနေကတည်းက သူမအခြေအနေ တွေအားလုံးကို ရိပ်မိလိုက်ပါသည် ။

ဟူး ...။

စိတ်ညစ်လိုက်တာ။

ဒီလိုအဖြစ်ဆိုးကြီးက ဘာကြောင့်များ သစ္စာရှင်တို့ မိသားစုထဲကိုမှ ကျရောက်လာခဲ့ရပါလိမ့်။ မုန်းစရာကောင်းလိုက်ပါဘိတော့။

"အမေ"

"ဟေ"

"ဒေါ်ကြည်စိန်ဆီက ဘယ်လောက်တောင်ယူထားလို့လဲ"

"နည်းနည်းပါကွယ်"

"ပြောပါအမေရယ် ... နောက်လည်း သိရမှာ ပဲဟာကို၊ ဖုံးကွယ်မနေပါနဲ့ တော့"

"ဆယ်သိန်းထဲပါ"

"မြတ်စွာဘုရား၊ အဲဒီလောက်တောင် သူက အမေတို့ ကို ချေးနိုင်သလား"

သစ္စာရှင်မျက်လုံးလေးတွေ ပြူးဝိုင်းသွားရ၏။ ငွေကြေးက နည်းမှ မနည်းတာ။ ဒေါ်ကြည်စိန် အနေနဲ့ ဒီလောက်တောင်ပေးထားနိုင်တာ ယုံချင်စရာပင်မရှိချေ။

"သူ့မှာ တော့ ဘယ်ရှိမှာ လဲ၊ ယောက္ခမအိမ်အမွေခွဲလို့ ရတာလေ၊ နှစ်ဆယ်အတိုးနဲ့ ပြန်ချေးတာ ပေါ့၊ သူတို့ လည်း စားစရိတ်လေးရတယ် ဆိုပြီး အမေတို့ ကိုပေးထားတာ"

"နှစ်ဆယ်တိုးတောင် ဟုတ်လား၊ များ လိုက်တာ အမေရယ်၊ တစ်လ ကို နှစ်သိန်းကြီးတောင် အမေ ဘယ်လိုပေးနိုင်မလဲ"

အမေ အသံထွက်မလာတော့။

အမေ့ကို အပြစ်တင်ဖို့ ကျတော့လည်း သူမ မပြောရက်ပါ။ အမေက အဖေလုပ်ငန်းအတွက်လိုလို့ ချေးငှားပေးခဲ့တာ မဟုတ်လား။ စိတ်သဘောထား ဖြူစင်ရိုးအတွဲ အမေ့အကြောင်းကိုသိနေတဲ့ အဖေက ဒါကို ကောင်းကောင်း ကြီး အသုံးချသွားတာလေ။

အဖေ လောင်းကစားဝိုင်းတွေ သွားနေတာကို အမေ လုံးဝမရိပ်မိချေ ။ အချိန်လွန်မှ သိလို့ တားဆီး တော့ အားလုံးတက်တက်စင်အောင် ပြောင်ချေပြီ။ အကြွေးတွေ ပတ်ချာလည်ဝိုင်းကာ သူမတို့ လက်ရှိနေ တဲ့ အိမ်လေးကိုပင် ဘယ်အချိန်ကတည်းက ပေါင်ထားမှန်းမသိ အတိုးတွေပင် နင်းကန်တက်နေခဲ့သည် ။

အဖေကတော့ အိမ်ရောင်းမယ်တဲ့ ။

ရောင်းပြီး ဘယ်မှာ သွားနေကြမလဲ။

အိမ်ဒီအတိုင်း မဆုံးအောင်သာရောင်းပြီး ကျန်တဲ့ ငွေကြေးလေးနဲ့ ငှားနေရမှာ ပါ။ တခြားအကြွေး တွေဆပ်နိုင်ဖို့ ဆိုတာတော့ လုံးဝပဲ။

ဒါကြောင့်လည်း ...

သစ္စာရှင် ချမ်းသာတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အမြန်ယူချင်တာ ပေါ့။ သူမရဲ့ အခြေအနေအရ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပေမဲ့ သူဌေးကိုရမှ ဘဝကလွတ်မြောက်မှာ မို့ ရည်းစားစကားလာပြောလျှင်တောင် ကိုယ်ပိုင် ကားနှင့် ဆောင့်ကြွားကြွားကလေးမှ မျက်စပစ်ချင်သည် ။

မထင်မှတ်ဘဲ သူမအလုပ်လုပ်နေသော ကုန်တိုက်ပိုင်ရှင် သူဌေးကြီး ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသား အောင်သူရက မျက်စိလည်လမ်းမှားကာ သူမကိုတွေ့ပြီး စိတ်ဝင်စားနေ၏။ သူမနောက် ရအောင်လိုက် ကာ ချစ်ခွင့် တွေပန်ခဲ့သည် ။

အခွင့်အရေးကောင်းလေးရတုန်း သစ္စာရှင် ကြိုးစားဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ မှော်အတက်ကြောင့် ဇာတ်လမ်းပြတ်သွားရ၏။ ဒီတစ်ခါ လွတ်သွားတဲ့ ငါးက တကယ့်အကောင်ကြီးပါ။

ဟွန်း ...။

တွေးမိတိုင်း ဒေါသတွေက ဖြစ်ရ၏။

"သမီး"

"ရှင် အမေ"

"သိပ်ပြီးတွေးပူမနေပါနဲ့ ကွယ်၊ သမီးအဖေရဲ့ လုပ်ငန်းတွေ ပြန်လည်ပတ်နိုင်ရင် အားလုံး ပြေလည်အောင်ရှင်းနိုင်မှာ ပါ"

ဘယ်တော့လဲ အမေ။

အဲဒီအခြေအနေမျိုး သစ္စာရှင်တို့ ဘယ်တော့ပြန်ရောက်မလဲ အမေ
ရယ်။

ရင်ထဲက တီးတိုးလေးမေးမိ၏။

"သမီး"

"ရှင်"

"အခုမှ အလုပ်ကပြန်လာတာဆိုတော့ ပင်ပန်းနေမှာ ပေါ့၊ ခဏအ
နားယူပြီး ရေချိုးနော် သမီး၊ အမေ ညစာအတွက် ဟင်းလေးပူအောင် ပြ
န်နွေးလိုက်ဦးမယ်၊ သမီးအဖေလာတော့ အတူတူစားကြတာ ပေါ့"

သူမ ခေါင်းမညိတ်မိ။

သက်ပြင်းလေးတစ်ချက်သာရှိက်ကာ အမေ့ရှေ့ကနေရှောင်ပြီး သူမ
ပိုင်သော အခန်းကျဉ်းလေးထဲ သာ ဝင်လာခဲ့မိတော့သည် ။

ပိုက်ဆံတွေရချင်လိုက်တာ။ ကောင်းကောင်း ဝတ် ကောင်းကောင်း
စားချင်လို့ တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အဖေ့အကြွေးတွေဆပ်ပြီး ခေါင်းအေး
အေးနဲ့ နေချင်လို့ ပါ။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ညှိုးနွမ်းဖျော့တော့နေတဲ့ အမေ့မျ
က်နှာလေး လန်းဆန်းစေချင်လို့ ပါ။

စိတ်ညစ်တယ်။

အဲဒါတွေမတွေးချင်ဘူး။ တွေးမိတိုင်း စိတ်ရှုပ်ရလွန်းလို့ ရူးတောင်
ရူးချင်တယ်။

သစ္စာရှင်တစ်ယောက် ခေါင်းလေးကိုသာ ညင်သာစွာ ခါယမ်းလိုက်
မိပါတော့သည် ။
